

Obecné zastupiteľstvo v Nálepkove

Bod č. 9

**Návrh na ocenenie záslužnej práce rodáka z Vondrišla Radoslava
„Slava“ Mulíka predsedu Americkej parašutistickej nadácie
Štefana Baniča – in memoriam**

Predkladateľ a spracovateľ : starosta obce

Navrhovateľ : Exprezident Nadácie Štefana
Baniča pre Strednú Európu

jún 2018

Bod č. 9 :

**Návrh na ocenenie záslužnej práce rodáka z Vondrišľa Radoslava „Slava“
Mulíka predsedu Americkej parašutistickej nadácie Štefana Baniča – in
memoriam**

Uznesenie č./2018 – OZ

Obecné zastupiteľstvo v Nálepkove *berie na vedomie* predložené informácie o rodákovi obce Nálepkovo (Vondrišľa) vrátane návrhu klubu Výsadbárov Slovenskej republiky resp. Viceprezidenta nadácie Štefana Baniča pre Strednú Európu.

Počet prítomných poslancov
Za prijatie uznesenia hlasovali poslanci
Hlasovania sa zdržali : poslanci
Proti prijatie uznesenia hlasovali: poslanci

Uznesenie č./2018 – OZ

Obecné zastupiteľstvo v Nálepkove *schvaľuje* vypracovanie časového harmonogramu a finančného plánu nožnej realizácie umiestnenia pamätnej tabule vrátane textu.

Počet prítomných poslancov
Za prijatie uznesenia hlasovali poslanci
Hlasovania sa zdržali : poslanci
Proti prijatie uznesenia hlasovali: poslanci

Dôvodová správa

V rámci Slovenskej republiky pôsobila Nadácia Štefana Baniča pre Strednú Európu, ktorej Viceprezidentom bol generálmajor vo výslužbe Ing. Emil Vestenický t.č. člen Trenčianskeho klubu vojenských výsadbárov.

Táto nadácia združovala Kluby vojenských výsadbárov v rámci SR. Členom Trenčianskeho klubu je aj plk. v.v. MUDr. Bohumil Bočkay pochádzajúci zo susednej obce Hnilčfk, ktorý ma po úmrtí Slava Mulíka niekoľkokrát oslovil osobne v mene klubu vojenských výsadbárov SR, aby sa obec Nálepkovo pripojila k aktivitám rozbehnutých v USA vybudovať v jeho rodisku symbolický pamätník primeraný možnostiam obce ako i možnostiam Klubu výsadbárov SR. Z príloh k dôvodovej správe je možné získať ďalšie podrobnosti resp. informácie o živote rodáka z našej obce.

Prílohy :

e-mail zo dňa 16.4.2018 s návrhom na prerokovanie
Červené baretý – ročník XVI. číslo 2 (31.8.2016)
Informácia Matice Slovenskej o úmrtí z 30.3.2016
Americká parašutistická nadácia nesúca meno Štefana Baniča
Informácie o Štefanovi Baničovi

Od: starosta@nalepkovo.sk
Odoslané: 17. apríla 2018 5:15
Komu: 'Ing. Július Levický'
Predmet: FW: Návrh na prerokovanie

From: Emil Vestenický <vestenickyemil@zoznam.sk>
Sent: Monday, April 16, 2018 7:49 AM
To: Starosta@nalepkovo.sk
Subject: Návrh na prerokovanie

Vážený pán starosta,

každý národ, každý štát i jeho vnútorné štruktúry by si mali ctiť svetlé hodnoty svojej histórie a byť hrdý na osoby, ich tvoriace. V zmysle tohto postulátu by som chcel spomenúť na jedného z takých aktérov, amerického Slováka Štefana Baniča, ktorý na začiatku 20.storočia zostrojil a pred verejnosťou osobne odskúšal funkčný prototyp padáka. Na ten mu bol v roku 1913 udelený americký patent.

Jeho tvorivý akt však nevošiel do histórie ako priekopnícky a pravdepodobne by bol aj zabudnutý, nebyť iniciatívy ďalšieho amerického Slováka, Radoslava Mulíka, Vášho rodáka, ktorý sa rozhodol šíriť slávu svojho súkmeňovca. Preto založil v USA parašutistickú nadáciu Štefana Baniča, cez ktorú propagoval jeho pozoruhodný počin. Cez túto nadáciu realizoval viacero projektov a akcií v USA, Európe a konkrétne aj na Slovensku kde zriadil jej stredoeurópsku vetvu. Viceprezidentom Nadácie Štefana Baniča pre Strednú Európu som bol ja. Súčasne som členom trenčianskeho Klubu vojenských výsadkárov SR, cez ktorý som časť propagácie a iných aktivít nadácie realizoval. Po predčasnej smrti Slava Mulíka bola v trenčianskom klube z iniciatívy plk.v.v. MUDr. Bohumila Bočkaya nastolená otázka ocenenia záslužnej práce Slava Mulíka vrátane možnosti odhalenia pamätnej tabule v jeho rodnej obci Nálepkovo.

Obraciam sa na Vás pán starosta s návrhom, zaradiť prerokovanie tejto otázky v zastupiteľstve obecného úradu na májovom zasadnutí. Základné informácie o Štefanovi Baničovi, americkej nadácii nesúcej jeho meno a niektorej činnosti Slava Mulíka Vám poskytol MUDr. Bočkay pri Vašom spoločnom predbežnom rokovaní. Komplexnejšiu informáciu o aktivitách S. Mulíka som pripravený prísť osobne predložiť na zmienené rokovanie zastupiteľstva, ak pochopiteľne, bude z Vašej strany záujem.

O Vašom rozhodnutí ma prosím informujte na moju e-mailovú adresu.

S úctou genmjr.v.v. Ing. Emil Vestenický

ČERVENÉ BARĚTY

SPRAVODAJ KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV V BRATISLAVE

Ročník XVI.

Číslo 2

31. 8. 2016

Slavo Mulík

O prezidentovi americkej parašutistickej asociácie nesúcej meno vynálezcu padáka Štefana Baniča, emigrovanom Slovákovi Slavovi Mulíkovi už písali mnohí, všelijako a všeličo. S parašutizmom a vojenským desantom ho so samozrejmosťou spája ne jeden zaslúžilý vojenský výsadkář z nášho republikového klubu, ale aj mnohí bývalí štátni funkcionári Slovenskej republiky, ktorí sú nositeľmi vzácných medailí tejto asociácie.

Skromnejšie to je s počtom vyznamenaných v Česku, Maďarsku, Poľsku ale i v samotných USA, kde bol touto medailou, osobne Slavom, dekorovaný bývalý prezident USA G. Bush senior. Z celkového pohľadu jeho života je však pravda predsa len trochu širšia a presahuje rámec tejto asociácie. Slavo nebol činný len v oblasti propagácie slovenského vynálezcu Štefana Baniča, či razantný, za úspešnú bojovú činnosť viackrát vyznamenaný vojenský výsadkář, ale bol aj zapáleným nasledo-

vateľom našich národných buditeľov a propagátorom slovenskej zvrchovanej štátnosti, mimoriadne citlivým na akékoľvek zákulisné záležitosti usilujúce sa toto snaženie marginalizovať a inak ohroziť. Dovoľte mi teda ukázať časť obrazu aj z inej oblasti jeho komplikovaného života, ktorého ľudské, psychologicko-filozofické zákulisie zostávajú neinformovaným záujemcom skryté. Slavo si nadovšetko ctil svoju kresťanskú vieru a vnímal svet prostrední-

Pokračovanie na str.2

Pietny akt Anthropoid 2016

Tradične 18. júna si široká verejnosť uctieva pamiatku padlých výsadkářov a hrdinov odboja v Resslovej ulici v Prahe pred kostolom sv. Cyrila a Metoda. Pietna spomienka si pripomína hrdinskú smrť 7 parašutistov príslušníkov čs. zahraničnej armády vo Veľkej Británii.

Čs. parašutisti pod vedením Slováka Jozefa Gabčíka uskutočnili atentát na kata českého národa říšského protektora, generála polície a vojsk SS Heydricha. Pietneho aktu sa zúčastnil miestopredseda vlády ČR Pavel Bělobrádek, miestopredseda senátu ČR Přemysl Sobotka, miestopredseda Zväzu bojovníkov

za slobodu ČR, vojenski prideleni veľvyslanectiev SR, Ruskej federácia a Veľkej Británie, predstavitelia pravoslávnej cirkvi, zástupcovia Klubov výsadkových veteránov ČR, zástupcovia Klubov vojenských výsadkářov SR zo Žiliny, Martina a Bratislavy (kolega Timura, Dubeň, Tuček a Hreha),

Pokračovanie na str.7

Strelecká súťaž Rakúsko

Družstvo KVV SR Bratislava v zložení kolega I.Hulín, L.Hreha, R.Pawera a E.Dubeň sa v dňoch 9.-10.7.2016 zúčastnilo 28.ročníka streleckej súťaže v priestoroch výcvikového strediska (letiska a školy) Rakúskeho PVO a letectva v Langenleberne.

Súťaž zorganizoval Zväz poddôstojníkov Rakúskej republiky oblastné združenie severovýchod Langenlebern. Súťaž pozostávala zo strelby z pištole Glock P.80 (9 mm), strelby z útočnej pušky Stg.77 (5,56 mm), hod granátom na cieľ a strelba z luku. Podujatia sa zúčastnili aktívny príslušníci ozbrojených a bezpečnostných zborov (vrátane vyslúžilcov) z Rakúska, ČR, SR, Poľska, Maďarska, Holandska a Nemecka. Svoju účasť mali aj zástupcovia mesta, oblasti, Ministerstva obrany Rakúska

Strelby z útočnej pušky sa odhrávali mimo letiska na posádkovej strelnici (presun autobusmi) ostatné disciplíny boli v areáli letiska. Podujatie bolo veľmi dobre zabezpečené po športovej, materiálnej, organizačnej aj spoločenskej stránke aj vďaka podpore veliteľa výcvikového strediska. Podujatie bolo ukončené slávnostným nástupom s vyhodnotením za účasti Klubu vojenskej histórie v historických uniformách c.k. armády. V rámci slávnostného nástupu sme zabezpečili odovzda-

a prezident Zväzu poddôstojníkov Rakúska. Slovensko reprezentovali zástupcovia Zväzu vojakov SR Nové Mesto nad Váhom, Klub vojenských výsadkářov SR Bratislava, Klub vojenských výsadkářov SR B.Bystrica, Zväz vojakov v zálohe a Výcvikový priestor Záhorie.

nie publikácie o Armáde SR s venovaním KVV SR pre veliteľa výcvikového strediska a knihy o armádnych výsadkářoch s venovaním pre predsedu oblastného Zväzu poddôstojníkov Rakúska.

*Ľubomír Dubeň
KVV Bratislava*

Slavo Mulík

Pokračovanie zo str.1

tvom hodnôt kresťanskej morálky. V dosahu svojho vplyvu sa domáhal pravdy, čestnosti vzťahov a ľudskej úprimnosti. Neznášal, ba priam ho poburovala bezohľadná chtivosť a intelektuálne pokrytectvo usídlené v radoch úradníkov štátnej moci a námezdná lahostajnosť masmediálnych redaktorov zúčastňujúcich sa na účelovom deformovaní verejnej mienky. Keď komentoval činnosť takýchto ľudí, neraz s veľkou vážnosťou zdôrazňoval, že „...zradca i odpadlík musí vždy pocítiť silu tvojej odpovede“. Nemat tým na mysli nejakú nezmyselnú pomstu, ale cieľavedomý, národne orientovaný proces výcviku a výchovy, ktorý odradí ich potenciálnych nasledovateľov. Bol mužom činu, čo mu mnohí, ktorí sa radšej bez veľkej námahy uchýľovali za oponu z chrenia slovnej lávy, nedokázali odpustiť a preto ho s obľubou kritizovali buď priamo, alebo len tak mimochodom, medzi riadkami vytvárali tendenčnú, protimulíkovskú atmosféru. Odpoveď na otázku čo mali títo a im podobní ľudia za lubom, prečo tak konali, čím boli motivovaní, nesie početné znaky prítomnosti riadnej technológie zbavovania sa nežiaducich protivníkov v oblasti politickej scény. Rád konštatujem osobné poznanie z rozhovorov s jeho spolubojovníkmi v Afrike, že ani v období sedem rokov trvajúcich bojových nasadení v oblasti južnej Afriky nefungoval ako nejaký lahostajný beznázorový žoldnier bez vlasti a nebol ani žiadnym surovým zabijakom, ako sa ho snažila prezentovať tendenčná dobová tlač, či sporadickí, úradní návštevníci jeho ro-

dičov. Opak je pravdou. Bol to citlivý a vnímavý človek, ktorý konal tam, kde iní špekulovali ako sa vykrútiť z chúlостivej situácie názorovej zodpovednosti, ale ich odvaha nebola dostatočná na prekročenie rámca poučných mudrujúcich rozhovorov po kaviarňach, kde si oportunisticky budovali imidž zneuznaného mysliteľa, žiaľ niekedy až v rozsahu Haškovho poručíka Duba, z povestného Švejka. U nás v republike bol neraz označovaný za primitívneho proticigánskeho rasistu, či zarytého a vulgárneho Čechožrúta, Hungarfóba, alebo nekontrolovateľného slovenského megalomana, ktorý je bohvie prečo presvedčený, že Slovensko je pupok sveta. Takí, ktorí sa ním cítili z nejakých dôvodov aj osobne dotknutí, mu príležitostne pridelovali aj pejoratívne prezývky ešte hrubšieho zrna. Veď to sami poznáte z osobných skúseností a zážitkov. Pravda je však taká, že tento vzácny človek nemal ani najmenšie výhrady voči ľuďom žiadnej rasy, náboženstva či národnosti samej o sebe. Bol však všímavý pozorovateľ, ktorý sa nerozpakoval oboznámiť aj neznámych ľudí so svojimi postrehmi z životnej praxe. Jeho bohatá internetová korešpondencia i publikačná činnosť bývala väčšinou len odzvou a obrannou reakciou voči propagandistickej snahe šíriť nepravdu o Slovensku a Slovákoch prezentovanú protislovenskými kryptošovínistami a zameraná proti ľuďom žijúcim parazitárnym spôsobom života, či komukolvek vytvárajúcemu vhodné podmienky pre štátnych parazitov zneužívajúcich nastavenie sociálnych zákonov. Je samozrejmé, že poznajúci podmienky ľudského živo-

Radoslav „Slavo“ MULÍK
* 4. 9. 1944 + 27. 3. 2016

ta na troch kontinentoch i spôsoby presadzovania politických či korporáčnych záujmov, veď mnohé zažil na vlastnej koži, chápal dostatočne prenikavo a rýchlo príčinné súvislosti udalostí. Dost na to, aby bol spôsobilý s predstihom postihnúť skryté aktivity proti jeho vlasti. Keďže si svoje poznanie nenechával pre seba, ale zoznamoval s ním, a to neraz veľmi kritickým tónom, široké okolie aj v sprostredkovanom dosahu, bol trňom v oku nejednému zákulisnému zoskupeniu protislovenských hráčov. V snahe ho umlčať, keď to nešlo už inak, tak aj nepríjemnými opatreniami prevychovať, utlmiť jeho opovážlivú povahu a zatlačiť ho do pasivity, bola voči nemu rozbehnutá veľkoplošná kampaň šírenia kompromitačných poloprávd, znevažujúcich nepravdivých informácií aj diskriminačných mocenských opatrení. Veď ako

ináč si vysvetlí štátnou mocou vynútené čakanie vo Viedni na udelenie povolenia k vstupu na územie Československej republiky, na pohreb matky. Aj to mu bolo na poslednú chvíľu odmietnuté úradníckou formulkou, podľa jeho citátu „...Vaši zájady nelze vyhovět ze štátobezpečnostních důvodů...“ Jeho osobný vzťah k národnostným menšinám na Slovensku bol motivovaný bystrým vnímaním okolitého diania, výsledkom ktorého bolo tvrdenie, že žiadna menšina na Slovensku majúca svoj národný štát v priamom susedstve so SR, nemá právo prikrývať sa a prezentovať symbolmi tohto štátu, pretože budí samozrejme podozrenie z pokusov revízie existujúcich susedských hraníc až deštrukciou Slovenskej republiky. Tobôž ak takéto podozrenie bolo neraz posilnené výrokmi zainte-

Pokračovanie na str.3

Slavo Mulík

Pokračovanie zo str.2

resovaných diplomatov na oficiálnych medzinárodných stretnutiach a štátnych predstaviteľov na propagandistických zhromaždeniach. Býval veľmi energickým presadzovateľom práva Slovákov na svoj samostatný zvrchovaný štát v duchu povestného hesla zrodu novodobého talianskeho štátu „Sacro egoismo“ a s lútosťou i pobúrením prežíval nekompetentné až defetistické postoje našich popredných politikov i nejedného publicistu, ktorí z nedostatku vlastnej hrdosti a intelektuálnej istoty, za osobné zvýhodnenia, boli ochotní ohýbaním svojich chrbtov, vliecť do závislosti celý štátotvorný národ. Nebýval vulgárny sám od seba, ale postupoval v duchu nášho múdreho porekadla - Ako sa do lesa volá, tak sa z lesa ozýva. Keď bol vyprovokovaný, nebývalo jeho zvykom porušovať fyzikálne zákony akcie a reakcie. V takomto prípade veru hojne používal výrazy zakazované učiteľmi na základnej škole a to v dávkach hodných rýchlopalných guľometov. Bol stúpencom prezidenta I. SR Dr. Tisa a jeho nekompromisným obhajovateľom. S obľubou dával do porovnania výsledky štátnickej predvojnovnej práce prezidenta Beneša a vojnovnej práce prezidenta Tisa ako aj osobnostné charakteristiky oboch. Proti uvádzaným historickým faktom a číslam sa oponovalo ťažko a to aj napriek propagande, publicistami a historikmi už vytvorenému, a zdanlivo nemeniteľnému, obrazu oboch. Protivníci tu našli samozrejme a osvedčené východisko. Zneprístupniť fakty a stlmiť záujem verejnosti. Bol výborný organizátor, človek vytrvalej vôle a pev-

ného charakteru. Mne ako vojakovi, ktorý prešiel mnohými veliteľskými i štábnymi funkciami sa s ním veľmi dobre besedovalo. Obzvlášť, keď došlo na možnosti a zabezpečenie bojového nasadenia výsadvkových jednotiek rozličného určenia. Veď za sedem rokov zahraničnej vojenskej služby zažil mnohé bojové nasadenia a získal naozaj bohaté skúsenosti, ktoré boli jeho zahraničnými protektormi aj po skončení aktívnej služby neraz využívané na prípravné, výcvikové i akčné a konzultačné úlohy. Ním zmieňované základné vlastnosti výsadvkára, posilnené výcvikom, možno obsahovo zhrnúť s dôrazom na tieto kľúčové body: Poznať kvality svojej i protivníckej zbrane a vedieť ich v každej situácii zručne a reflexívne použiť ako pracovný nástroj; bez váhania využívať následky ich použitia; disponovať maximálne

krajnosti, to je základ násobný sebavedomím a z neho plynúcim spoliehaním sa na vlastné sily a schopnosti. Keď bol koncom 1968 roku prezradený jeho plán vyhodiť do vzduchu sovietsky tank a priatelia ho na poslednú chvíľu varovali, stihol opustiť republiku len pár hodín pred zatýkacím zásahom štátnej bezpečnosti. Neutekal však zo strachu, ale s cieľom zachovať si slobodu a možnosť bojovať za samostatnú budúcnosť svojej vlasti. Bola to vtedy pre neho jediná cesta, ale aj slobodná voľba, ktorou mohol prejavíť svoju dynamickú povahu hneď, ale aj v prichádzajúcej novej, hrozivo neznámej budúcnosti. Po odchode z bojovej služby v Juhoafrickej republike sa usadil v americkom Texase, oženil sa a založil si živnosť. Zapojil sa do života slovenskej emigrácie. Nové horizonty nádejí sa mu objavili po roku 1989 a veľmi vehementne sa ich

i profesionálnych väzieb. Iste sa pamätáte na propagačný hromadný zoskok parašutistov s medzinárodnou účasťou v Bratislave pod patronátom Ministra obrany SR, s cieľom vytvorenia svetového rekordu. Bohatý fotografický materiál je aktuálnym dôkazom a snahy nepravajníkov už na faktach nič nezmenia. Nebude na škodu a povedal by som, že aj perspektíva národného záujmu si to žiada, aby sme sa my, členovia Klubu vojenských výsadvkárov SR, pripojili k aktivitám rozbehnutým v USA a pomohli vybudovať v jeho bydlisku symbolický pamätník primeraný možnostiam obce i našim vlastným. Keď sa niekomu bude zdať moja metóda prezentovania pravdy o Slavovi Mulíkovi na pozadí aktivít jeho nepravajníkov ako konfrontačná, chcem vopred konštatovať, že v našich podmienkach sa poukázaním na takéto kontrasty

možnou fyzickou zdatnosťou so zameraním na vytrvalosť a rýchlosť. Psychická odolnosť; opodstatnená dôvera voči schopnostiam a cieľavedomosti výkonného veliteľa; bojové kamarátstvo a priateľská ochrana so vzájomnou pomocou až do

chopil. Niekoľkokrát navštívil rodné Slovensko. Zo všetkých síl pomáhal zlepšiť jeho povest v zahraničí a ostentatívne propagoval štátne symboly Slovenskej republiky aj prostredníctvom aktivizácie svojich zahraničných priateľských

zreteľnejšie ukáže skutočnú pravdu. Nechcem nikoho agitovať a nemám ani ciele súperiť s verejnými či skrytými propagandistami, iba sa na požiadanie redakcie delím s čitateľom o to ako som tohto chlapa vnímal.

Genmjr. v.v.

Ing. Emil Vesterický

Zomrel Slavo Mulík - významný rodák v USA

30. marca 2016 in Aktuálne informácie Matice slovenskej Ivana Poláková

Vo veľkonočnú nedeľu 27. marca 2016 umrel v USA v meste Coppel (Texas) vo veku 72 rokov Slavo Mulík významný slovenský rodák z Vondriša (Nálepkova).

Bol to človek mimoriadnych ľudských kvalít, ktorý si svojou usilovnosťou a skromnosťou získal uznanie vo svete. Bol predsedom Nadácie Štefana Baniča pri Americko-slovenskom parašutistickom združení, majstrom športu Západnej Afriky v motokrose a majstrom športu Južnej Afriky v parašutizme. V tejto športovej disciplíne sa stal nositeľom (U.S.Parachute Association) zlatých a diamantových krídel.

Bol majstrom sveta v hromadnom zoskoku (parašutizmus). Pokiaľ neochorel pracoval ako inštruktör a komerčný pilot. Bol veteránom rodézskej a angolskej vojny s ocenením medaily Juhoafrickej republiky III. triedy (Good Hope). Aktívne sa zúčastňoval na spoločenskom a politickom živote slovenských krajanov v zahraničí. Ako tajomník Svetového kongresu Slovákov v zahraničí sa podieľal na mnohých významných krajanových podujatiach.

Jeho činnosť si všimla najmä Matica slovenská, ktorej je čestným členom a nositeľom medaily Štefana Moyseša. Aj štátne orgány Slovenskej republiky ocenili jeho zásluhy a udelili mu zlatú medailu Ministerstva zahraničných vecí SR.

Nech mu dá Pán Boh večnú slávu!

Peter Mulík

Foto: Slavo Mulík so synom Stevenom odovzdáva Cenu Štefana Baniča prezidentovi USA Georgeovi Bushovi staršiemu

Páči sa mi to

Zdieľať

13 ľuďom sa to páči. Zaregistrujte sa a uvidíte, čo sa páči vašim priateľom.

Americká parašutistická nadácia nesúca meno Štefana Baniča

Americká parašutistická nadácia, nesúca meno Štefana Baniča, sídli v texasskom Dallase. Vznikla z iniciatívy slovenského emigranta, nadšeného parašutistu a výsadkára s vyše sedemročnými bojovými skúsenosťami, Radoslava Mulíka, na podporu zachovania pamiatky vynálezcu padáka Štefana Baniča.

Nadácia všestranne podporuje parašutistický šport, združuje jeho priaznivcov z celých Spojených štátov amerických a nadšene šíri pravdu o Slovensku a jeho synovi Štefanovi Baničovi po celom svete. Na ocenenie zásluh o športový parašutizmus bola touto nadáciou ustanovená trojstupňová medaila, ktorú predstavenstvo nadácie udeľuje zaslúžilým osobnostiam a významným inštitúciám po celom svete.

Medailami Americkej parašutistickej nadácie Štefana Baniča ocenení veteráni pri slávnostnom nástupe veteránov výsadkového vojska v Žiline 12. júla 2012.

Z poverenia prezidenta Americkej parašutistickej nadácie, nesúcej meno slovenského vynálezcu, tvorcu padáka Štefana Baniča, odovzdal genmjr.v.v. Ing. Emil Vestenický na stretnutí medaily, ktoré za mimoriadne zásluhy o organizáciu, podporu a rozvoj parašutizmu, predstavenstvo nadácie, rešpektujúc návrh predložený predsedníctvom Klubu vojenských výsadkárov Slovenskej republiky, udelilo nasledujúcim občanom Slovenskej a Českej republiky :

Medailou bronzovou bol ocenený : Ernest KADORA, pplk. v.v. Bedřich KUBÍČEK, Ján MICHALKO.

Medailou striebornou bol ocenený : Ing. Ladislav HREHA, plk.v.v. Ing. Ivan KUTÍN, mjr. v.v. Stanislav LACINA, Marián MIKULOVSKÝ.

Medailou zlatou bol ocenený: František ANTL, npor. v.v. Ing. Vladimír KAVICKÝ.

Súvisiace informácie :

- Štefan Banič vynálezca záchranného padáka
 - Banič Medal Presented to George H.W. Bush
-

<<< spät'

Vložené 20. 7. 2012

Slávni vynálezcovia - Štefan Banič

Kde sa nachádzate: [Domov](#) > [Vynálezcovia](#) > [Štefan Banič](#)

[ÚPV SR](#)

[Vynálezy, patenty a dodatkové ochranné](#)

[Úžitkové vzory](#)

[Ochranné známky](#)

[Dizajny](#)

[Tvorivosť hrou](#)

[Označenia pôvodu výrobkov a zemepisné](#)

[Topografie polovodičových výrobkov](#)

[Podnikanie a priemyselno-právna ochrana](#)

Štefan Banič

Narodil sa 23. novembra 1870 v Neštichu (dnes Smolenice) pri Tr ukončení základnej školy v rodisku pracoval ako poľnohospodársk neskôr sa vyučil za murára a pracoval na stavbe Smolenického za do Ameriky. Tam si našiel príležitostné práce na farmách i v bania Greenville v Pensylvánii, kde pracoval v strojárskom závode.

ÚPV na sociálnych sieťach

[Najnovšie príspevky](#)

[Všetky príspevky](#)

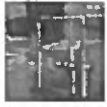
Jún patrí deťom »

00:00

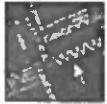

IPA

Cena DesignEuropa: oslava dizajnu v
EÚ »

Objavy a vynálezy vo vedeckých
hračkách »

Pozvánka na seminár – Podnikanie v
medzinárodnom kontexte »

Galéria vynálezcov

Ďalší vynálezcovia

Milan Rastislav Štefánik

V tom čase Spojené štáty i celý svet vzrušovali lety prvých lietadiel patrili medzi ich veľkých obdivovateľov a začal sa zaoberať myšlienke zachrániť letca pri nehode. S rozvojom letectva, ktoré prenikalo i zhotovenia bezpečných padákov. Po Blanchardovi, Garnerinovi a patentoval torbový padák ruský vynálezca Gleb Jevgenievič Kote skratkou KR-1 a prvých sedemdesiat kusov vyrobili roku 1914. A priznali patentovú prioritu vynálezu prakticky upotrebitelného voje Štefanovi Baničovi. „Nech je známe, že ja Stephan Banič, pôvodca usadený v Greenville, okres Mercer, štát Pensylvánia, vynášiel s padákov, o čom podávam v nasledujúcom podrobné vysvetlenie.“ osvedčenia na americkej patentovej listine č. 1 108 484 z 25. aug konštrukcie nového padáka, funkcie jednotlivých častí, presné text patentovej listiny hovorí, že sa vyhovel zákonným požiadavkám. dedičom priznáva oprávnenie na patentovanie vynálezu na obdobie právo vyrábať, používať a predávať uvedený vynález prísluša len zachovala spomínaná americká patentová listina, sotva by dnes u jednoduchý slovenský človek patrí medzi priekopníkov vynálezu p materiálov, navyše i neúplné a často skreslené, ktoré by hodnove Baničovho padáka. A tak si len z patentového spisu doloženého t môžeme o ňom urobiť aspoň približnú predstavu. Baničov padák : tzv. sklápacieho typu. Otváral sa pomocou zvláštneho zariadenia. Dômyselne skonštruovaná sústava pružín a rebrovitých tyčiek, na umožňovala regulovať nosnú plochu, a teda rýchlosť klesania a p niektorých prameňov Banič skonštruoval padák s pomocou inžiniera Trnave, ktorý vyštudoval v Spojených štátoch a ktorý padák dva r mrakodrapu a lietadla z výšky 600 metrov. Vynález padáka Baniča roku 1920 sa vrátil do rodnej obce, žil v ústraní ako murársky maj:

O niekoľko rokov sa jeho meno znovu spomínalo s obdivom, keď súrodencami Vajsáblovcami a Valovcami objavil podzemné krásy

Zomrel 2. januára 1941 v Neštichu.

Pri príležitosti stých narodenín mu na rodnom dome odhalili pamäť letiska v Bratislave dôstojný pamätník.

« Dušan Samo Jurkovič
Milan Rastislav Štefánik »

